

הט (נצרת) 75276-12-24 - אנטסאר סביח נ' שאפע סביחאת

ה"ט (ນצרת) 75276-12-24 - אנטסאר סביח נ' שאפע סביחאת שלום נצראת

ה"ט (ນצרת) 75276-12-24

אנטסאר סביח

נ ג ד

שאפע סביחאת

בית משפט השלום בנוף הגליל-ນצראת

[01.01.2025]

כבוד השופט אדרם ספדי, סגן נשיא

פסק דין

בפני בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאימת, תשס"ב-2001.

המשיב הוא אחין של המבוקשת ובין הצדדים התגלו סכסוך בקשר עם מקום הנחת העצים עברו הקמין על ידו המבוקשת, כמו גם לגבי מקום הצבת פח האשפה השיר לה.

לאחרונה התנהל בין הצדדים הליך דומה בגין בקשה אותה המשיב דכן כנגד המבוקשת וניגד בתה ואחותה, שהתרבר במסגרת תיק ה"ט 50074-12-24. ביום 26/12/2024 התקיים דיון במעמד הצדדים בפני כב' השופט רגד זועבי. לאחר שהצדדים לא הגיעו להסכמה על נוסח צו מניעת הטרדה הדדי, ניתנה החלטה המקבלת את הבקשה לאחר שבית המשפט התרשם כי המשיב דכן חווה הטרדה מאימת עת המבוקשת דכן ואחותה רדפו אחריו עם מקלט.

לצערו הרבה, גם הניסיונות להביא את הצדדים להסכמה בתיק זה לא צלחו. שני הצדדים התבצרו בעמדה לא מובנת כלל: המבוקשת הייתה מוכנה להותיר את הצע הזרמי על כנו תוך ויתור על איסור ההתקשרות למבוקשת ובתה, ומנגד, ב"כ המשיב היה מוכן שכך יהיה וב└בד שיהיה מדובר באותו הדדי, דבר שב"כ המבוקשת לא היה מוכן לו בשום מצב. כאמור לעיל, עמדת הצדדים לא מובנת לי מבחן התוצאה המעשית הלה למעשה, שכן אם מילא כנגד המבוקשת, אחותה ובתה קיימים צו בתקוף, ולא בבדיקה הבנanti מה הנזק עשוי להיגרם לה במידה ובתיק זה יונתן צו הדדי. אך באותה מידה גם עמדת המשיב לא הייתה מובנת לי, שכן אם מילא יש צו בתקוף כנגד המבוקשת, מה רבותה במתן צו הדדי גם בתיק זה. על פי התרשומות, עמדת באיו כוח הצדדים מתר רצון שלא להציגו כמנצח - מפסיד, וככל הנראה זה מה שעמד מ אחורי התעשרותם המיותרת שרק גרמה לזמן שיפוטי יקר.

לעצם העניין, הלהקה למעשה, הסכסוך המ��יר את האווירה בין הצדדים נוגע לשימוש במרקען ולמקום הנחת העצים על ידי המבוקשת ופח האשפה השיר לה. סכסוך זה ראוי לו להתרבר במסגרת הליך אזרחי מתאים ואין מקום לעקוף הליך כאמור על ידי ההליך המכווץ לפי חוק מניעת הטרדה מאימת.

בעניין זה אביא את הדברים שציני בהחלטתי בתיק ה"ט (שלום ביש"א) 17-10-26351 נרקיס דאודי נ' סימה לוי (29.10.2017):
"22. מסכים אני עם הדברים הנכונים שנאמרו עלי-ידי כב' השופט צימרמן-ב-ה"ט (שלום ת"א) 17-06-33675 - משה אברמציב נ' יIRON דלביריאן (פורסם בנבו, 18.06.2017), שלפיהם "אין לך כמעט עוללה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוכרת שלווה, וככזה היכולה להוינס להגדירתה הרחבה עד מאי של "טרדה מאימת" שבסעיף 2 לחוק. וудין, חוק מניעת הטרדה מאימת אינו תחולף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי המדבר בהליך הנחה כתחליף לנקיות הליכים אחרים מקובל, בית המשפט לא יטה לשיער מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאימת" [ראו גם ה"ט (תל אביב) 17-07-66992 - חנה לוי נ' גמליאל טל דרוקר, תק-של 2017(3), 43692 (31/07/2017)].

23. כאמור לעיל, עסוקין בסכסוך שכנים שנמשך שנים רבות, ואשר ענינו השימוש בכל צד עשה בקנינו שבבית המשפט, סכסוך שהוא במהותו אזרחי מתחום דיני המקראקי. ברגע דא דרך המלך היא בירור ממצאה של זכויות הצדדים המהוויות על מנת שבית המשפט יוכל להוציא צוים קבועים שתוקפים לא יהיה מוגבל בזמן (כפי שהוא המצב בצוים לפי חוק מניעת הטרדה מאימת). במקרים כדוגמת זו שבפני יש להגביל מתן סעד לפי חוק מניעת הטרדה מאימת לאוטם מקרים בהם הוכחה פגעה של ממש בשלות חיו של המבקש הצו או באמ הוכח קיומו של סיכון ממשי כי המשיב עלול לפגוע בגופו של המבקש, אחרית בית המשפט יוצפו בבקשת מעין אלו, שפתחתן אינה כרוכה בתשלום אגרה והדין בהן קצר ורק המבקש משיג סעד מהיר ללא השקעת כספים מיוחדו, אך הן לא עוקרות את הבעה מהשורש"

מכל הטענות שהעלתה התביעה, הטענות היחידות שמצאת כי han מצדיקות דין במסגרת זו נוגעות למעשה של המשיב המתבאים ברדייפה אחר בתה פצעיל שיבלי וצילהה ובכך שכל הזמן הוא מקלל את התביעה (עמ' 1 לפרוטוקול, שור' 26-27). כל יתר הטענות שהועלו על ידה נוגעות לסכסוך האזרחי ואין מקום לבירור טענות הצדדים וזכויותיהם המהוויות בעניין זה במסגרת תיק זה.

לגבי הבית פצעיל, הוכיחו לעינוי סרטונים בהם רואים את המשיב הולך אחר הבית פצעיל ומצלם אותה. למעשה, המשיב אינו חולק על כך והוא אף אישר זאת בחקירהתו, אך טוען כי הדבר נעשה על ידו על מנת לשוחח את התמונות למשטרה וכי התמונות אכן נשלוות לתחנת המשטרה בתבורה.

טען ב"כ המשיב כי התביעה בחקירה אףלו אינה מהגנת על בתה וכי דבירה בחקירה הנגדית מתיחסים לסכסוך האזרחי. אך נכון לכך והוא זה שבהיר אלו שאלות לשאול את הנאשם, וגם אלו שאלות לא לשאול אותה. אין לבוא לمحكمة בטרונה על שם כך שהיא ענתה לשאלות ב"כ המשיב. לモתר לציין כי ב"כ המשיב לא נמצא לחזור את התביעה על גרסתה בעניין האזומים והקללות שימושו המשיב כלפי ובתא פצעיל, וגם לא על כך שהוא רודף אחרי הבית ומצלם אותה [לענין החובה לחקור את העד בכל נקודה שיש לגביה מחלוקת ראו חיבורו של י' קדמי, על הראיות (חלק רביעי, תש"ע-2009), בעמ' 1949].

לכן אוסיף כי המשפט לא הותיר עלי רושם חיובי נוכח התנהלותו מעלה דוקן העדים וシリבו לענות לשאלות ב"כ המבוקשת. האופן שבו המשפט התינהג באולם בית המשפט, ובמיוחד כשבעמד על דוקן העדים, בהחלטת נוטש בסיס שהוא עלול לשוב על מעשיו ואני מתכוון להרפות.

אני סבור שלכל הפחות מתקיימת כאן הטרדה מיימת כמבנה בסעיפים 2(א), 2(ב)(1)-(4) לחוק, ונדמה לי שלא צריך להזכיר מיללים על כך נוכח העולה מחומר הראות בתיק ולאור מה שעלה מהסרטונים שהוצגו כמו גם התמונות מתוך הטלפון הנידי של המשפט עצמו שגם הן הוצגו לעוני במהלך הדיון. מעשיו של המשפט על ידי מעקב אחר הבת

פצאי וטור צילומה עולים כדי הטרדה מיימת וראו בעניין זה את שנספק ב-ה"ט (משפחה תל אביב-יפו) 14-01-18267 ח.ס.א נ' ע.ב.ע (21.1.2014): "גילה נעקב שמאן דהוא עוקב אחריו והדבר טרוד את שלוותו, את פרטיותו או את שגרת יומו, הרי שיש בכך מעשה העולה כדי "הטרדה מיימת" כהגדרתה בחוק" (שם, פסקה 11).

אין בידי לקבל טענת המשפט כי צילום הבת פצאי געשה לצורך העברת התמונות למשטרה כנימוק לפטור אותו מהחרויות לפי חוק מניעת הטרדה מיימת, ובוודאי לא כאשר לא סייפק הסבר משכנע ומוכיח את הדעת מה בדיק

היתה מטרת צילום הבת פצאי באותו נקודות זמן ומה בדיק רצתה באותו תקופה. וודקה, למשפט אין כל רשות או סמכות לפנו לתבtha של המבוקשת באופן אישי ואין לו כל הזכות להטרידה בפניות ישירות אליה [השו: ע"א (מחוזי מרכז) 27886-07-17 יהושע ברק נ' נואה אריאלי (20.07.2017), פסקה 5; וכן גלי רון,

צוי הרחקה במשפט האזרחי (2019), עמ' 165].

אשר על כן, הגעתי למסקנה שהמבקשת הוכיחה קיומה של הטרדה מיימת מצדיקה קבלת הבקשה. הצוו שניתן במעמד צד אחד ביום 29/12/2024 יוותר על כנו אך בכפוף לכך שההרחק הקבוע בסעיף 5 להחלטה יצומצם ויעמוד על 3 מטר (במקום 10 מטר כפי שנקבע באותו הזמן).

mobher בזאת כי הוראות הצוו חולות על המשפט הן לפני המבוקשת והן לפני בתה פצאי שיבלי. הצוו יעמוד בתוקף למשך 6 חודשים מעת הצוו הזמן, ה-29/12/2024.

לאור התוצאה שאליה הגיעו כאמור לעיל, אני מחייב את המשפט לשלם לבקשת הוצאות הליך זה בסכום כולל של 1,500 ₪.

המציאות תמציא העתק פסק דין זה לצדים באמצעות בא"י כוחם.

ניתן היום, א' בטבת תשפ"ה, 01 נואר 2025, בהעדר הצדדים.